

nél előbb; s az, a mit a jelen igénytelen levelkék keletében mondandó leszek, e törekvés indokából ered. Vedd azért jó néven, barátom, a törekvést, habár a mondandók értéke sok kívánni valót hagyna is.

Isten velünk!

Korizmics.

Ismét a szőlő egyik ellensége.

Wullschlegel a st. galli természettudományi társulat közlönyében, egy a szőlőművelésre kártékonyan ható rovar körül tett alapos észleletét közli. Ezen ártalmas rovar, a szövönczök népes családjába tartozó szőlőiloncza (*Tortrix uveana*. Nanning), melynek hernyói vagy a leveleket és virágokat zsugorítják össze, és így készítenek maguknak hajlékot, vagy pedig a gyümölcsökbe veszik magukat, mint p. o. a gyümölcsmoly. A szőlőiloncza évenként kétszer jelenik meg. Az áttelelt bából közönségesen május hóban szokott kirepülni s fehéres petéit azonnal a virágbimbókba rakja. 8—12 nap múlva a petéből a hernyó kikel s szétfontja a fejlődő virágot, a mennyiben annak egy részét lakhelylyé idomítja, másik részét pedig felemészti. Junius végével vagy július elején a hernyó teljes korra jut, s akkor 3—4 vonalnyi. Hogy bebábozhassa magát, lakhelyét elhagyja és védettebb helyet keres; vagy a törzs kérge vagy annak moha alá rejtőzik, vagy a hézagokat keresi fel, vagy végre a szövönczökhöz hasonlólag szálon a földre ereszkedik, hogy a lehullott lomb alatt keresen nyugalmat. Ily helyeken készíti fehér, puha szövedékből gubóját, melyből 2—3 hét múlva buvik elő a kis lepe, s alkonyatkor repdesvén azonnal párzik,

s még ugyanazon éjjel rakja le petéit a fejlődni kezdő szőlőbogyókra, hol a hernyók csakhamar kikelnek, és a gyümölcsbe furódván, ezt használják fel lakhelyül és táplálékkul. A hernyók jelenlétét nemcsak a bogyó felületén támadó feketés foltok mutatják, hanem azon lyuk is, melyet a hernyó saját ganéja eltávolíthatására készít. Ha egy bogyót felemészített, ezt elhagyja, másba megy, és így folytatja ezt egész bebábozásáig, mely rendszeren szeptember hó második felében történik. E bábok áttelelnék, és május hóban repül ki belőlük azon kis lepe, melyből ezen rövid leírásunk kiindult.

Hogy e kártékony féregtől szőlőinket megóvjuk, egyedüli biztos mód a féreg megsemmisítése. Nagy részét a hernyók- és bábokban élő fürkészek szokták felemészteni. A célszerű szabályoknak, melyekhez az ember e férgek megsemmisítésénél fordulhat, kétség kívül életmódjuk ismeretén kell alapulniok. Mivel, mint fennebb is említők, éji lepe, tehát ép úgy, mint más e nemhez tartozó, éjjel a világosság felé repül. Ha tehát a gondosan megfigyelt repülési időben a szőlőhegyeken tüzeket gyújtunk, igen sok égeti meg magát. Minden így elégett lepével körülbelül 100 pete semmistül meg. — Minthogy, a hernyók kéreg és moha alatt bábóznak, azért sok helyen a nyers venyige kérge a moha hal együtt szokott elégettetni, bár ezek eltávolítása a venyigének hideg elleni megvédésével jó összeütközésbe. — Mivel továbbá sok hernyó a földbe bábózik, ajánlatos a talajnak a szőlővirágzás előtt 4—6 héttel való megmunkáltatása.

Ugyanezen célból ajánlja Wullschlegel az összegyűjtött száraz galyak elégetését.

Ezen féreg által megrongált szőlőnek korai szüretelése csak azon esetben lenne célirányos, ha a ragály